

Pogled na veliko množico na Trgu Goldoni med enotnim sindikalnim zborovanjem, ki so ga sklicale vse tri sindikalne organizacije med stavko in na katerem so njihovi tajniki negativno ocenili načrte IRI za preureditev ladjedelstva in zaključke »komisije Caron« ter ob bučnem pritrjevanju množice poudarili, da ne bo tržaško ljudstvo nikoli pristalo na to, da se ladjedelca Sv. Marka zapre in enotno vodstvo ladjedelnic IRI premesti v Genovo

POLITIČNA KRIZA V INDOEZIJI

Kdo je pravi gospodar?

Triumvirat v Džakarti

V palači «Merdeka» v Džakarti je bilo petek četrti zelo vroče. Zgrabo so obkolili vojniki v tanki, a v veliki dvorani so se zbrali ministri nove indonezijske vlade, predsednik Sukarno, general in okoli tristo tujih diplomatov in novinarjev. Sukarno, ki bi moral na tej slovesnosti uradno imenovati nove ministre, je izkoristil priliko, da da duška svoji namu, ki se je v njem nabral v preteklih mesecih. Sezul se je in stopil pred mikrofoni: «Jaz sem predsednik vlade — je dejal — in nihče drugi! Jaz sem predsednik republike in avtomatsko predsednik vlade! Vse to je v skladu z ustavo iz leta 1945, čeprav to ni napisano v njej. Razen tega bo Indonezija nadaljevala svojo politiko negativne stališča do Malezije, ki sama po sebi predstavlja neokolonialistično tvorbo. Kuala Lumpur pravi, da je ta politika mimo. Nel jaz pravim, da se bo nadaljevala.

Zraven predsednika Sukarna je stal z jeklenim izrazom na obrazu general Suharto. Ta je marcu letos prejel od predsednika Sukarna vsa pooblastila, da praktično vlada v državi. Skupno s Sukarnom je Suharto imenoval 26. julija novo indonezijsko vlado s prezidijem na čelu. Suharto je predsednik tega prezidija. Ob imenovanju je poudaril, da nova vlada ne bo imela predsednika. Razen tega je Suharto na pritisk javnosti izločil iz vlade dosedanjega podpredsednika Johannes Leimeno in Ruslana Abdulganija. Sukarno pa je v svojem govoru dejal tudi to: «Johanes Leimeno imenujem sedaj za podpredsednika vrhovnega posvetovalnega kongresa, a Ruslana Abdulganija za predsednika vseh državnih organov».

Med prisotnimi je pritrjen avstralski. Nekdo je za Sukarnom hrbtom rekel nekaj o «časti», to da so ga takoj odvedli iz dvorane. Bilo je očitno, da Sukarno dezavetira Suhartove sklepe in celo nedavne sklepe zasedanja Vrhovnega posvetovalnega kongresa. Znano je, da je kongres med drugim vzel Sukarnu naslov dosmrtnega predsednika republike.

«Vse to je brezpredmetno — je dejal Sukarno v Merdeka. Nihče nima pravice, da mi vzame ta naslov».

V skupini novoimenovanih ministrov je bil tudi Odam Malik, novi prvi minister za politične dejavnosti in zunanji minister. Malik je pred kratkim dvakrat obiskal Bangkok, kjer se je z visokimi predstavniki Malezije dogovoril o

miru med obema državama. Podpis sporazuma je bil še samo vprašanje časa. Sukarnove besede so torej zadele tudi Malika kot grom iz vedrega neba.

Za Sukarnom pa je stopil pred mikrofoni general Suharto. Ne da bi spremenil poteze na obrazu, je dejal: «Podajte dva tedna, pa boste videli, kako se bo razvijali dogodki v zvezi z našimi odnosi do Malezije».

Suharto je poudaril, da se bo indonezijska negativna politika do Malezije (ki stane državo okoli 70 odst. državnega proračuna) končala v dveh tednih. Džakartski list «Daily Mail», ki navadno zastopa stališče vojske, trdi celo, da bi nadaljevanje negativne indonezijske politike do sovrznika, ki to v resnici ni, samo povzročila indonezijskemu ljudstvu nove gospodarske težave in nadaljnje življenjske stroške.

To je drobna kronika dogodkov, ki so se pretekli teden odigrali v Džakarti v dveh dneh. Medsebojno javno dezavuiranje Sukarna, Suharta in Malika očitno kaže, da je indonezijska politična kriza stopila v novo obdobje.

Na svečanosti v «Merdeka» je bil tudi Abdul Haris Nasution, ki je z vojaško silo zadušil lanski upor ter si gotovo pridobil veliko popularnost in simpatije med ljudstvom. Njega je Sukarno v februarju letos odstavil s položaja ministra za obrambo, toda na nedavnem zasedanju Vrhovnega posvetovalnega kongresa so ga izvolili za predsednika tega najvišjega predstavnika države. Tudi Nasution je v palači «Merdeka» poslušal z ledenim izrazom na obrazu bosonogega Sukarna. Ni pa komentiral niti Suhartove izjave.

Kdo je torej «pravi» človek v Indoneziji? Sukarno, ki je predsednik republike in ki očitno ne soglaša z vladnimi postopki? Suharto, kot predsednik vlade, ki predstavlja izvršno oblast v državi in ki ne upošteva Sukarnove volje? Ali pa Nasution, za katerim je stala vojska v najbolj kritičnih trenutkih in katerega je Posvetovalni kongres izbral za svojega predsednika?

Ulice v Džakarti, Bandungu, Surabai in drugod odgovarjajo v določen meri na to vprašanje. Studentovske, srednješolske in intelektualistične skupine KAMI in KASI, ki se proglašajo za generacijo 66, odkrito in vedno bolj zagrizeno demonstirajo proti Sukarnu. Te skupine pa nastopajo v zadnjih časih tudi proti generalu Suhartu, ker so nezadovoljne s sestavo nove vlade, ki po njih-

hovih besedah še ni očistena od komunističnih elementov. Sukarno pa podpira na drugi strani organizacije skrajnih «muslimanskih verskih učiteljev», posebej odkar je Sukarno izjavil, da bo Indonezija vodila «protikomunistično in protiperlalistično politiko». Edini proti kateremu se ulica še ni dvignila, je Nasution, človek za katerim stoji vojska in ki po pravilu najmanj govori.

V današnjem ozvežu triumvirata v Džakarti general Suharto očitno odbrzuje ravnotežje med Sukarnom in Nasutionom. Adam Malik pa je s svojo osebnostjo porok, da Indonezija ne bo stopila na pot nikakršnega ekstremizma. Toda to stanje vlada danes. Težko pa je delati prognoze za jutri, ker na indonezijskih ulicah vre. Demonstranti vseh vrst se pojavljajo na ulicah, a v osrednji Javi je slišati puščanje med vojsko in razbitimi skupinami komunistov.

SEAD SARACEVIĆ

GLAGOLICA IN NARODNA ZAVEST NA HRVATSKEM

Zadar, Nin, Krbava in Krk zarišča glagolskega bogoslužja

Pomembnost Pantelićine študije: «Glagoljski tekstovi Bartola Krbaveca»
Dolgotrajna borba glagoljašev proti latinskemu in nemškemu vplivu

Z zagrebških in ninskega področja so glagolice liturgične knjige prešle na sever, tako da že konec 14. stoletja srečamo v Krkavi pisatelje in umetnike pisarje, kot so bili že omenjeni knez Zvonimir, Bartol in drugi. Istra in Krk sta poklicala pisatelje in slikarje iz Krkave, preden je ta padla pod turški jarem. Srednjeveški umetnik pisar Bartol, ki je bil do sedaj skoro popolnoma neznan, nam je zapustil tri rokopiše, katerih miniaturne dokazujejo naslov «Glagoljski tekstovi Bartola Krbaveca».

Za časa moje davne mladosti in ne vem še kako dolgo so znanstveniki smatrali kvaternerske in istrske otoke za najstarejša središča glagolice. Najnovejša znanstvena odkritja pa kažejo, da je bilo pravo in najbogatejšo središče glagolice v okolici Zadra in v bližini Nina, katerega razvaline spominjajo na škofa Grgru Ninkega, ki je bil neustrašen prvoborec za pravice glagolice v Dalmaciji proti latinskemu.

Proučevanje dela glagolskega pisatelja v prvi polovici 15. stoletja je napotilo dr. Marijo Pantelić, da prouči številne glagoljske dokumente in dragocene spomenike, s katerimi se ponosa pokrajina Krbava, ki meji na Hrvatskem Primorju z Liko. Od starih rokopisov je dovolj, da omenimo rokopise kneza Novaka, tiste, ki jih hranijo v Berlinu ter ilirski rokopis v vatikanski knjižnici. Tudi Pantelićeva zastopa tezo, da so glagolice v začetku podpirali vladarji in hrvatsko plemstvo. Vsi ti so uporabljali glagolsko abecedo, da ne govorimo o glagoljaših — škofih.

Turški vpad leta 1493, ki je pre-

plaval Krbavo, je zaustavil razvoj glagolice, toda ni mogel preprečiti, da ne bi glagolska literatura pripravila temelje, na katerih je potem zrasla posvetna literatura hrvatskega prepoveda.

Pustimo pri tem v nemar strokovna dela raznih priznanih slavistov, kot so Vatroslav Jagić, Šatirak, Kukuljević, Luka Jelčić in dr. Fran Grivec ter naj omenimo le, da beseda glagolica izvira iz staroslavanskega glagola «glagolati», ki pomeni govoriti. Zato so imenovali glagoljaše tiste duhovnike, ki so na Hrvatskem, v Dalmatinskem Primorju in Istri opravljali verske obrede v staroslavščini.

Svetozar Rittig posvečuje več kot osem stopenj srbohrvatskoslavenske narodne enciklopedije slovanskemu jeziku, ki sta ga apostola Ciril in Metod uvedla v vzhodno, ali pravzaprav bizantinsko bogoslužje, bori glagoljašev proti svetli stolici in latinskemu kleru v Dalmaciji, zmernemu odnosu papežev do glagolskega bogoslužja za časa lionskih in florentinskih koncilov, ko so skušali doseči spravo med zahodno in vzhodno cerkvijo. Pravi papež Inocencij IV. je leta 1248 odobril bogoslužje zahodnega obreda v slovanskem jeziku za vse hrvatske dežele, kjer je bil ta jezik že v veljavi. Iste privilegije je isti papež podelil dve leti prej rusinskemu knezu Danilu. Da bi povzdignil ugled apostolov Cirila in Metoda in da bi branil njuno apostolsko vero pred nadutostjo nemške klera, so začeli tedaj pripisovati glagolsko abecedo cerkvenemu doktorju Hieronimu.

Glagolsko abecedo, v kateri so pisane vse prve bogoslužne knjige

ge v slovanskem jeziku, je sestavil sv. Ciril. Po njegovi smrti pa je sv. Klement sestavil lažjo abecedo, ki se imenuje cirilica. Sv. Klement jo je tako imenoval, da bi počastil spomin velikega učitelja. Vsi vzhodni Slovenci so sprejeli cirilico. Tako je glagolska abeceda izginila po 12. stoletju iz vseh vzhodnih cerkev. V pokrajinah zahodne cerkve, kjer se je v latinskem bogoslužju ohranil slovanski jezik do danes, se je vedno uporabljala in se uporablja glagolska pisava. Maša v staroslavanskem jeziku pa se zato imenuje «glagolsko» bogoslužje, ali bolj na kratko «glagolice». Duhovniki pa so «glagoljaši».

Se za časa delovanja sv. Metoda se je glagolica razširila po hrvatskih deželah, ki so se spreobrile h krščanstvu okoli leta 800 na pobudo rimskih misijonarjev. Ti so jih povezali s solinsko nadškofijo v Splitu, ki je predstavljala žarišče latinske kulture, jezika in liturgije v Dalmaciji. Ze v začetku X. stoletja pa je obstajala hrvatska škofija v Ninu, ki ji je načeloval škof Grgru Ninski. Ta je razpolagal z mnogimi sodelavci, duhovniki in menihi «glagoljaši». Poznanje pri- save in glagolske knjige so pri tem pomagale pri prebijanju narodne zavesti. S Tomislavom, ki je leta 925 dobil kraljevski naslov, je ninski škof postal dvorni škof ter škof hrvatskega kraljevstva. Tedaj se je začelo razdobje, ko so se vrstili poskusi, da se verska oblast v vsej hrvatski kraljevini reši nadvlade latinske nadškofije v Splitu ter navežejo direktni stiki s sveto stolico v Rimu. Dolge borbe pa so se zaključile z zmago splitske nadškofije in ukinitvijo hrvatske nadškofije ter s prepovedjo uporabe glagolice v bogoslužju.

Hrvatski glagoljaši so se upirali vsem kanonskim sankcijam in tako si je hrvatski narod priboril pravico do glagolice, katero je potem leta 1248 odobril papež Inocencij. Od XIII. do XVI. stoletja se je glagolica razširila od Splita in Poljice v Dalmaciji do Kopra in Poreča v Istri, Krk, Vinodol in Senj pa so dalec glavni središča delovanja glagoljašev. Glagolica se je razširila ne samo po Bosni, do Beograda, temveč je prišla tudi med Slovence na Kranjskem in na južno Stajersko.

Na kraju naj omenim še, da sem pred 60 leti spoznal, kot gimnazistični študent, duhovnik glagoljaše, ki so obredovali v glagolici ter znanstvenike, kot npr. prof. Weissa iz Prage in škofa dr. Mahniča iz Krka. V tistih letih sem obiskal tudi Baško Novo, ki je tedaj privlačevala arheologe in slaviste s svojo slovitostjo «Baščanske ploče», ki je za Hrvate nekaj podobnega, kot so «Brižinski spomeniki» za Slovence.

Leta 1938 sem za časa vseslovenskega izleta drugih obiskal Prago ter sem imel tedaj priliko, da obiščem glagolski samostan v Ennaus blizu Prage. Ta samostan je ustanovil cesar Karel IV., in sicer z odobritvijo papeža Klementa VI. Karel IV. je tedaj po- ključil hrvatske glagoljaše, da bi širili med Čehi glagolsko kulturo in glagolsko bogoslužje. Zgledu češkega cesarja je sledil poljski kralj Vladislav II., ki je leta 1390 arhiviral v nekem krakovskem predmestju glagolski samostan.

Vsi ti spomeniki, ki me vežejo na glagolico, so me napotili, da še bolj cenim «Glagoljske tekstove Bartola Krbaveca», s katerimi je Pantelićeva mojstrsko opisala poti glagolice.

Šteje prebivalstva leta 1880 prvič zahteva od anketirance, da odgovori na vprašanje o «občevalnem jeziku» (Umgangssprache, lingua d'uso), kot ga je uveljavil zakon iz leta 1869. Politično ozadje tega jezikovnega koncepta, če ga tako označimo, je bilo prizadevanje avstrijskih Nemcev, da bi povečali število «nemško govorečega prebivalstva» na račun v glavnem gospodarsko in kulturno manj razvitih narodov in narodnosti monarhije. Izmed 120.515 prisotnih avstrijskih državljanov so

Naši bralci se gotovo še prav dobro spominjajo skupnega nastopa vseh tržaških Slovencev ne glede na njihovo politično pripadnost, ki je bilo pred oktrojskim popisom prebivalstva napovedano, da bo ljudsko štetje opravljeno tudi po «občevalnem jeziku». V posebni izjavi so slovenske politične in kulturne organizacije na Tržaškem tedaj poudarile, da izidu popisa, ki je poleg vsega v kričnem nasprotju z načeli UNESCO, Slovenci ne bodo priznali nobene veljave in da odklanjamo sklicevanje na take rezultate v škodo tržaških Slovencev. — Kot smo v našem dnevniku že poročali, je bil šele po štirih letih objavljen izid tistega štetja, na podlagi katerega naj bi bilo v vseh šestih občinah komaj 25.000 oseb s slovenskim občevalnim jezikom v družini. O tem prav zasluženo izkričevati resnici je napisal dr. Janko Jeri, znani avtor najtemeljitejše povojne knjige o Trstu (Tržaško vprašanje po drugi svetovni vojni), obirno razpravo o tem popisu, ki je iz leta 1965 najprej v francosčini v zborniku Razprave in gradivo, št. 4—5 Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani, nato pa v slovensčini v junjski in juljski številki ljubljanske Sodobnosti, od koder jo za naše bralce ponatiskujemo.

UREDNIŠTVO

leta 1880 našli v Trstu 26.263 oseb s slovenskim občevalnim jezikom; to je pomenilo le 3,8 odstotno povečanje v primerjavi z Černigovo etnografsko statistiko pred tridesetimi leti, medtem ko se je v istem razdobju število tržaškega prebivalstva podvojilo.

(1) Ceravno ta sporazum, ki je bil tipična kompromisna rešitev, ni doela zadovoljiti jugoslovanskih nacionalnih interesov, je vendar zmanjšal ozemlje, na katerem prebiva naš jezik in ki je ostalo izven drugih svetovnih vojn (10. februarja 1947 v Parizu). Z Memorandumom o soglasju 5. okt. 1954 sta namreč obe neposredno prizadevali strani sprejeti v glavnem obstoječo omejitveno razdelitev (Morganovo linijo iz leta 1945) nekdanjega Svobodnega tržaškega ozemlja z manjšo korekturo v korist Jugoslavije in po katerem se je jugoslovanska uprava raztegnila na bivšo cono B, italijanska pa na bivšo cono A, ki je bila pod anglo-ameriško vojaško upravo.

Tri zahodne velenice (ZDA, Velika Britanija in Francija) so ob tem sporazumu izrecno izjavile, da ne bodo nudile nikakršne podpore niti zahtevam Jugoslavije niti Italije glede ozemlja, ki je po suverenosti ali upravi ene izmed njiju.

Glej o tem podrobneje Janko Jeri, Tržaško vprašanje po drugi svetovni vojni, Ljubljana 1961, str. 280—302 in druge.

(2) Na tržaški Kras je vodilo Slovence (Slovane), kakor ugovarja prof. Milko Kos, že ob prelomu stoletja v sedmo stoletje v glavnem dvoje poti: s Pivke prek Razdrtega in Senčete ter od Reke prek Vrems in Skočjane. Pokrajino so predniki Slovencev prvotno naselili na gostjo (10. februarja 1947 v Parizu). Z Memorandumom o soglasju 5. okt. 1954 sta namreč obe neposredno prizadevali strani sprejeti v glavnem obstoječo omejitveno razdelitev (Morganovo linijo iz leta 1945) nekdanjega Svobodnega tržaškega ozemlja z manjšo korekturo v korist Jugoslavije in po katerem se je jugoslovanska uprava raztegnila na bivšo cono B, italijanska pa na bivšo cono A, ki je bila pod anglo-ameriško vojaško upravo.

Tri zahodne velenice (ZDA, Velika Britanija in Francija) so ob tem sporazumu izrecno izjavile, da ne bodo nudile nikakršne podpore niti zahtevam Jugoslavije niti Italije glede ozemlja, ki je po suverenosti ali upravi ene izmed njiju.

Glej o tem podrobneje Janko Jeri, Tržaško vprašanje po drugi svetovni vojni, Ljubljana 1961, str. 280—302 in druge.

(3) Šteje prebivalstvo iz leta 1910 je na področju sedanje goriske pokrajine ugotovilo 20.668 oseb s slovenskim občevalnim jezikom; medtem ko je italijansko uradno štetje v slovenskih občinah videnskega pokrajine ugotovilo leta 1911 33.932 oseb s slovenskim občevalnim jezikom.

(4) Giovanni Palladini, Analizzando i risultati del censimento della popolazione. Per 25 mila della nostra provincia la lingua d'uso risulta quella slovena, il Piccolo, št. 5729, 4. junija 1965.

(5) Takrat so ugotovili v mestu skupaj 3865 prebivalcev, medtem ko dvajset let kasneje (1954) ob prvem uradnem štetju v habsburški monarhiji 5780 oseb. Leta 1786 pa je to število poskočilo na 20.072 oseb, kar je pripisati predvsem naglasi ekonomskemu vzponu mesta v tem razdobju.

Leta 1822 je dobil Trst z okolico teritorialni obseg, oziroma administrativno razdelitev, ki se ni spremenila do konca prve svetovne vojne.

Glej tudi Renato Fuchs, Lo sviluppo demografico di Trieste, str. 25, Trieste, 1963 in druge.

(6) Bogo Gratenauer, Černigova etnografska statistika in njeno vrednosta. Razprave SAZU, razred za zgodovino in družbene vede, I, 1960, str. 117 in naslednje.

Prim. tudi Fran Zilek, O ljudskem štetju, Veda I, 1911.

(Nadaljevanje sledi)

IZ UMETNOSTNIH GALERIJ

Gustave Moreau v palači Costanzi

V palači Costanzi je odprta še do 15. avgusta velika razstava del Gustava Moreauja, ki je ustvarjal v Parizu do konca prejšnjega stoletja. Priraja jo ustanova za turizem, da tako, kot esako leto, uporedno s preteklim festivalom fantastičnih filmov, prikazuje, da potreba po nenavadnosti koronini globlje v nas in ni samo trgovski odraz tekočega časa. Če je lanka razstava kinetične umetnosti podajala najbližjo sedanjost, a predlanska bližnje poti do umetnosti, ki so vodile do nje, posege pa Moreaujeva dejavnost še dalje, v dobo prvih impresionistov in realistov. Da je šel Moreau preko njih a svojostnostjo svojih zasnov, to dokazuje o genialni sposobnosti predvidevanja novih možnosti slikarskega razvoja. Da ni o tem povod tehnično skladen, pa je treba to nedostodnost tudi pripisati okolišnim dejavnikom. Vendar pa, kadar uime s prefinjeno občutljivostjo ujetni velike oblike in angel smrti, kjer ni nikakega laskanja lepoti in oglatosti in nejasnosti oblik, kot ga je v očarljivo platnu «E-noročilo», ta bo spoznal v njem pravo veličino mojstrstva. Tu je zaman vse žar sonca, da bi ogrelo česar ni več, zaman njegova toplota, da bi razkrajala in razpad snovi spet povezovalo v žitljenje. To je prava slika groze,

zgodnji pritrdi usode stotisočev arjev prvih atomskih bomb. Je pa le konec začetka, ki je v prelestnosti darv in telesnih oblik obeh dvojnic pravičnice slike «E-noročilo». To je slika porajajočega se življenja. V njej najdemo bogato zapuščeno starih mojstrov, Pisanellov slog, monumentalnost Michelangela in tepotno drznost Flamceev. Nasprotno, pa v prvem zaslitu nakažovanju sodobnega slikarstva. Nekateri nidiyo v Moreaujevih slikah, posebno v bežnosti zasnutkov, še zametke novih izraznosti od ekspresionizma do tachizma. Je pa nesporno, da je v njegovem simbolizmu dibičnih in mitoloških zasnov opazna pot, ki je dovela do nadrealizma. V krasno, tudi z barnymi slikami, opremljenem katalogu vse to bolj učeno tolmariča znani kritik Budigna in pa kustos Moreaujevega muzeja Jean Paladihe. Pomankljivost pa je v pomankljivi letnici nastanka slik. Zamotana osebnost Moreauja je dovolj jasno nakazana v mistični fantastičnosti še tega malega zborila del. Ako so nam ta v velikih platnih, kot so to «Potujoči pesniki», «Herkul in hidra» po duhu časa bolj oddaljena, so pa dojemljivejša v drugih, naravnost sodobna po v dvajsetih letih razgibanih akvarelih in štirih skicah.

MILKO BAMBIĆ

HOROSKOP

OVEN (od 21.3. do 20.4.) Varujte se ljudi, ki vam svetujejo neprimljene korake. Bodite vedno in povsod zelo previdni.

BIK (od 21.4. do 20.5.) Izkoristite vsako priliko, ki se vam nudi, da izboljšate svoj položaj. Dokažite drugim, da ste vedno dosledni.

DVOJKA (od 21.5. do 21.6.) Pri svojem delu bodite vedno načrtni in dobro premislite, kakšne bi bile posledice vaših pobud. Varujte se pred neznanji.

RAK (od 22.6. do 22.7.) Zdrava pamet vam bo omogočila, da boste ubrali pravo pot. Uspeh v življenju naj vas ne premoti.

LEV (od 23.7. do 22.8.) V dobro samega sebe in drugih pozabite na malenkostne žalitve. Mnogo ljudi vas bo poskušalo, toda bodite odločni.

DEVICA (od 23.8. do 22.9.) Posvetujte se s svojimi znanji in prijatelji. Prava sreča bo prišla nadomda.

TEHNIKA (od 23.9. do 22.10.)

Bodite potrpežljivi z vašimi sodelavci. Dobri odnosi so dragocena dobrina. Skrbite zanje v družini in na delu.

SKORPION (od 23.10. do 21.11.) Če ste gotovi, da je pot, ki ste jo izbrali, pravilna, pojdite po njej odločno. Ker obvladate samega sebe, se boste izognili mnogim neveličnostim.

STRELEC (od 22.11. do 20.12.) Če boste pravilno popajlsili svoje stališče, vam bodo prijatelji in znanici sledili. Uspeh v družabnem življenju.

KOZOROG (od 21.12. do 20.1.) Pri izvajanju vaših načrtov morate biti nekoliko diplomatični. Pomagajte iskrenemu prijatelju.

VODNAR (od 21.1. do 19.2.) Izogibajte se tveganim pobud. Grožnje zlonamernežev naj vas ne odvrnejo od začrtane poti.

RIBI (od 20.2. do 20.3.) Ne mudite se, da bi čimprej izvedeli vaše načrte: bodite previdni. Bodite pravični do vseh.

22.15. Pisloče; 22.25. Tretja stran;

12.15. Juke box; 13.40. Drugo de-
janje tragedije Lina Carpinterija in
Mariana Faraguna «Bika pri Le-
gionu»; 14.05. Tržaško razpisodje;
14.20. Furlanske pesmi za otroke;
14.40. Sto let Furlanije v Italiji.

Radio Trst A

7.15, 8.15, 13.15, 14.15, 20.15

Poročila; 7.30 Jutranja glasba in koleadar; 11.30 Soplek slovenskih pesmi; 11.45 Glasbila in barve; 12.15 Turistični razgledi; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasbila iz filmov; 14.15 Tretja stran; 14.20 «Teen-Agers» iz Trsta; 17.20 Glasbeni kaledoskop; 18.00 Ne vse, toda o vsem; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Brahmovska komorna dela; 19.15 Sodobne bolezni; 19.30 Motivi, ki so mladim všeč; 20.00 Sport; 20.30 Glasbene razglednice; 21.00 Simfonični koncert; v odmoru: Knjižne novosti; Anton Ingolić: «Lestovka čez Ocean»; 22.15 Sestanev v «Bilboa Ballrooms»; 22.45 Sentimentalne pesmi.

Trst

12.15 Pisloče; 12.25 Tretja stran; 12.15 Juke box; 13.40 Drugo de-
janje tragedije Lina Carpinterija in
Mariana Faraguna «Bika pri Le-
gionu»; 14.05 Tržaško razpisodje;
14.20 Furlanske pesmi za otroke;
14.40 Sto let Furlanije v Italiji.

Koper

6.30, 12.30, 14.30, 15.30, 20.30 —
Poročila; 7.15 Glasba za dobro
jutro; 8.00 Prenos RL; 9.05 Jutra-
nja glasba; 9.00 Popevke; 9.30 Pod
senčnikom; 10.15 Glasbeni spored;
10.30 Pisloče; 11.00 Program pesmi;
11.30 Današnji pevec; 11.45 Glas-
beni zvezek; 12.00 in 13.00 Glas-
ba po želji; 13.50 Motivi iz Du-
brovnika; 14.15 Tretja stran; 14.40
Operna panorama; 16.00 Glasbeni
vrtljak; 16.45 Slog, narodne pe-
smi; 17.15 Pevec lahke glasbe;
18.00 Operna glasba; 18.45 Ansam-
bl Italijanske unije; 19.00 Pre-
nos RL; 20.00 Sport; 20.30 Prenos
RL; 23.15 Ansambl Bogdana Di-

SREDA, 3. AVGUSTA 1966

mitrjević; 23.35 Recital violinist-
ke Janine Andrade.

Nacionalni program

7.00, 8.00, 13.00, 15.00, 20.00 —
Poročila; 8.30 Glasbeni spored;
8.45 Neapeljske pesmi; 9.00 Ope-
re in glasbene komedije; 9.30
Franz Liszt; 10.05 Popevke; 10.30
Za solarko na počinčah; 11.00
Narodni plesi; 11.30 Jaz; 13.30
Lahka glasba; 15.15 Orkester Car-
la Esposita; 15.30 Pisloče; 15.45
Revlja mladih koncertnih glasbe-
nikov; 16.10 Orkestralna glasba;
16.30 Spored za najmlajše; 17.25
Liki; 18.00 Knjižne novosti; 18.15
in umetnost; 18.30 Lahka glasba;
19.10 O morju in pomorščakih;
20.25 Oddaja za avtomobiliste;
20.45 Enodejanka Luciana Folgore-
ja; «Esculapio al neon»; 22.25
Mario Picchi: Trepet v vsemirju;
22.35 Glasba v večeru.

Il. program

7.30, 8.30, 13.30, 14.30, 19.30 —
Poročila; 8.30 Mali koncert; 9.00
Popevke; 9.30 Glasbeni spored;
9.45 Neapeljske pesmi; 10.00
Operni zbori; 10.35 Nove pisloče;
11.00 Prizmo; 12.00 Znameniti
15.15 Izbrani motivi; 15.35 Film-
ske koračnice; 16.00 Rapsoadi;
16.30 in 17.35 Glasbeni spored za
mladino; 18.15 Enciklopedija; 18.35
Plesna glasba; 18.50 Vaši izbran-
ci; 20.00 Pisana glasba; 21.40 Ples-
na glasba.

III. program

18.30 Bela Bartok: pevec pri kla-
virju; 19.00 Glasbena revija; 19.15
Koncert; 21.30 Romantične so-
nate; 22.15 Francesco Mei: «Zma-
ga strojeve»; 24.25 Glasba danes.

Slovenija

7.05, 8.00, 13.00, 14.00, 16.00, 20.30
Poročila; 9.05 Glasbena matineja

